

lidskými tkáněmi a buňkami, nedostávají podporu z veřejného systému sociálního zabezpečení a úhrady, které jim jsou odváděny, nejsou z uvedeného systému hrazeny, čl. 13 část A odst. 1 písm. b) šesté směrnice nebrání tomu, aby vnitrostátní orgány měly za to, že taková osoba povinná k dani, jakou je CopyGene A/S, není „dalším řádně uznaným zařízením téže povahy [jako nemocnice, léčebné nebo diagnostické ústavy]“ ve smyslu čl. 13 části A odst. 1 písm. b) šesté směrnice 77/388. Nicméně toto ustanovení nemůže být vykládáno ani v tom smyslu, že jako takové vyžaduje, aby příslušné orgány odmítly postavit takovou soukromou banku kmenových buněk naroveň „řádně uznanému“ zařízení pro účely dotčeného osvobození od daně. Předkládajícímu soudu přísluší, aby v nezbytném rozsahu ověřil, zda odmítnutí uznání pro účely osvobození od daně stanoveného v čl. 13 části A odst. 1 písm. b) šesté směrnice 77/388 je v souladu s právem Unie a zejména se zásadou daňové neutrality

(¹) Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Regionale di Torino — Itálie) — P. Ferrero E C. SPA v. Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV v. Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Spojené věci C-338/08 a C-339/08) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 90/435/EHS — Pojem „srážková daň“ — Uplatnění poplatku ve výši 5 % při rozdělování dividendy a „vrácení navýšení daně v souvislosti s konečným vyúčtováním“ italskou dceřinou společností její mateřské společnosti usazené v Nizozemsku na základě dvoustranné smlouvy“)

(2010/C 221/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: P. Ferrero e C. SPA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Žalované: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Commissione Tributaria Regionale di Torino — Výklad čl. 5 odst. 1 a čl. 7 odst. 2 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, s. 6) — Pojem srážková daň — Mateřská společnost v Nizozemsku, která obdrží dividendy od své dceřiné společnosti v Itálii po odečtení poplatku ve výši 5 % podle čl. 10 odst. 2 Smlouvy mezi Itálií a Nizozemským královstvím o zamezení ekonomického dvojího zdanění dividend — Srážková daň, která se použije na částky vyplacené z titulu „maggiorazione di conguaglio“, stanovená v čl. 10 odst. 3 smlouvy

Výrok

- 1) S výhradou zejména toho, že předkládající soud ověří ve smyslu ozřejmeném v bodě 38 tohoto rozsudku povahu „vrácení“ „navýšení zdanění v souvislosti s konečným vyúčtováním“ dotčeného ve věcech v původním řízení provedeného italskou společností vůči nizozemské společnosti na základě čl. 10 odst. 3 Smlouvy mezi Italskou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a majetku a zabránění daňovým únikům, s dodatkovým protokolem, uzavřeném v Haagu dne 8. května 1990, je třeba mít za to, že taková daňová srážka, jako je srážka dotčená ve věcech v původním řízení, nepředstavuje v rozsahu, v němž se uplatní na uvedené vrácení, srážkovou daň z rozděleného zisku, která je v zásadě zakázána čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění platném v rozhodné době z hlediska skutečností v původním řízení. Nicméně v případě, že by měl předkládající soud za to, že uvedené „vrácení“ tohoto navýšení zdanění nemá daňovou povahu, by taková daňová srážka, jako je srážka dotčená ve věcech v původním řízení, představovala srážkovou daň z rozděleného zisku, která je v zásadě zakázána čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice 90/435.
- 2) Kdyby předkládající soud považoval daňovou srážku dotčenou ve věcech v původním řízení za srážkovou daň z rozděleného zisku ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 90/435, ve znění platném v rozhodné době z hlediska skutečností v původním řízení, bylo by možné mít za to, že tato daňová srážka spadá do rozsahu působnosti čl. 7 odst. 2 téže směrnice 90/435, pouze tehdy, kdyby uvedená smlouva stanovila ustanovení k zamezení nebo omezení ekonomického dvojího zdanění rozdělených dividend a uplatnění uvedené srážky by narušilo jejich účinky, což by příslušelo posoudit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 260, 11.10.2008.